

Magistratens 3. Afdeling,

Borgmester Jacobi, bestyrer *Forsørgelsesvæsenet*, der deler sig Fattigforsørgelsen og Alderdomsforsørgelsen.

Fattigforsørgelsen omfatter saakaldet *egentlig* og *uegentlig Fattighjælp*. Den førstnævnte Art af Hjælp kan ydes enten ved Forsørgelse i Hjemmet eller i Fattigvæsenets Stiftelser. I *Hjemmet* kan der atter ydes fast Almissee eller saakaldet *Interimshjælp*. Paa *fast Almisse* findes for Tiden c. 2000 Personer, deraf omtrent 120 Mænd, c. 1000, mest enlige Kvinder og Resten Børn. Paa Grund af de nye Love fra i Fjor om skærpet Bidrag fra Fædrene til Børn og Mænd til Hustruer vil Antallet af almisseeunderstøttede rimeligvis formindskes en Del i Fremtiden, idet der i de senere Aar i det hele taget har været Nedgang paa denne Post. *Interimshjælpen* har derimod i den senere Aarrække været i Stigning, i den senere Tid særlig paa Grund af Arbejdsløsheden, og Hjælpen bestaar dels i Penge og dels i Middagsmad og Brændsel.

Omtrent 600 Børn ere af Fattigvæsenet anbragte i Pleje paa Landet, kun enkelte i Børnehjem, men der er nu fra Borgerrepræsentationen rejst en Bevægelse for, at en Del af de Børn, der ikke have givet Anledning til Klage, kunne blive anbragte i Pleje her i Byen, navnlig naar de kommer under Fattigvæsenets Forsorg i en mere fremskreden Alder, i hvilken de allerede have vænnet sig til Livet i Byen.

Loven om den skærpede Bidragspligt til Børn har bragt Fattigvæsenets Udgift paa denne Konto op til c. 280,000 Kr.

Under Fattigvæsenet hører *Almindeligt Hospital*, der yder fast Forsørgelse til uarbejdsdygtige Personer, mest Folk omkring 60 Aar og derover. Der er sædvanlig paa Stiftelsen c. 700 Mænd og 600 Kvinder, de sidste gennemsnitlig ældre end Mændene. I den senere Aarrække er der indrettet Boliger for gamle Ægtefæller, som saaledes kunne blive sammen, medens de

tidligere maatte adskilles efter Kønnene, naar de blev indlagte paa Stiftelsen.

St. Johannes Stiftelsen tjener i første Række som Hospital for de Fattigforsørgede og har sædvanlig en Belægning af c. 300 Syge. Dernæst er den Optagelsesanstalt for Børn, hvis Forsørgelse midlertidigt eller endeligt overtages af Fattigvæsenet, ligesom den rummer Arbejdshuset for mere værdige arbejdsdygtige Personer, der midlertidigt ere uden Erhverv.

Arbejdsanstalten Sundholm udgør et stort Komplex af Bygninger, der blev taget i Brug i 1908 til Afløsning af den gamle Tvangs- og Arbejdsanstalt Ladegaarden. Anstalten er bestemt for arbejdsdygtige, men drikfældige, vagabonderende, straffede eller lignende mindre værdige Personer. Der er paa Arbejderafdelingen beregnet Plads til 500 Mænd og 100 Kvinder, medens Tvangsarbejdsafdelingen kan rumme som Gennemsnit 220 Personer, ligeledes for største Delen Mænd. Paa Sundholm forarbejdes en stor Del af de Beklædningsgenstande og Inventariegenstande, som iøvrigt bruges af Forsørgelsesvæsenet, og det er nu Hensigten saa vidt muligt at lade andre kommunale Institutioners Vask udføre paa Sundholm.

Uegentlig kaldes den Fattighjælp, der ikke medfører dennes sædvanlige Virkninger i borgerlig Henseende, og som i den senere Aarrække, navnlig efter Fattigloven af 1891 har fundet større Anvendelse. Herunder hører Læge- og Jordemoderhjælp, Hjælp til Aandssvage, Sindssyge og Epileptikere, til Lupuspatienter og Tuberkuløse, ligesom de Bekostninger Børnelovens Gennemførelse medfører; disse sidste ere stærkt stigende og kalkuleres nu til c. 100,000 Kr.

Fattigvæsenet kræver ialt en Udgift af c. 2.300.000 Kr.

Alderdomsunderstøttelsen blev indført i 1891 og tjener til at forsørge trængende Personer over 60 Aar, som i en forudgaaende Periode, nu af 5 Aar, ikke har nydt